

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2010 r. — Fri-El Acerra przeciwko Komisji

(Sprawa T-551/10)

(2011/C 30/92)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fri-El Acerra Srl (Acerra, Neapol, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Todino i P. Fattori)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 września 2010 r. dotyczącej pomocy państwa nr C-8/2009, w której stwierdziła ona niezgodność ze wspólnym rynkiem środka pomocy w ramach, którego Republika Włoch zamierzała udzielić wsparcia Fri-El Acerra s.r.l.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca podważa decyzję Komisji, zgodnie z którą pomoc jej udzielona przez władze włoskie na poczet przedsięwzięcia budowy elektrowni w Acerrze wykorzystującej biomasę, była niezgodna ze wspólnym rynkiem.

- 1) Zarzut pierwszy: błędne stosowanie §107 ust. 3 TFUE, błędne stosowanie wytycznych w dziedzinie pomocy państwa na cele regionalne i błędna wykładnia orzecznictwa w zakresie efektu zachęty.

Zdaniem skarżącej Komisja błędnie zastosowała formalny wymóg chronologii zawarty w pkt 38 wytycznych, dotyczący pomocy państwa na cele regionalne w latach 2007–2013, nadając efektowi zachęty rangę domniemania bezwzględnie, pomijając istotne znaczenie tej ostatniej. Komisja dokonała w związku z powyższym formalnej wykładni tego wymogu, sprzecznej z orzecznictwem w dziedzinie efektu zachęty oraz nie dokonała właściwej analizy dokumentów dostarczonych przez strony.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie podstawowych zasad wspólnotowego porządku prawnego, a w szczególności naruszenie zasady *tempus regit actum* oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zdaniem skarżącej Komisja błędnie uznała, że wymóg formalny przewidziany w wytycznych z 2007 r., opublikowanych w 2006 r. miał zastosowanie do okoliczności faktycznych powstałych przed datą tej publikacji. Tego rodzaju stosowanie wyżej wymienionego wymogu jest sprzeczne z podstawowymi zasadami wspólnotowego

porządku prawnego, takimi jak zasada *tempus regit actum*, która wyklucza możliwość stosowania normy prawnej z mocą wsteczną, jak również zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 3) Zarzut trzeci: oczywisty błąd w ocenie, w zakresie w jakim Komisja dokonała wypaczenia okoliczności faktycznych, błędnie oceniając potrzebę zwiększenia zatrudnienia oraz dostaw energii do strefy przemysłowej Acerry, dochodząc tym samym do błędnego wniosku, iż przedsięwzięcie przyczyniłoby się w nieznacznym stopniu do rozwoju polityki energetycznej i rozwoju regionalnego.

Zarzut ten opiera się na argumentach, zgodnie z którymi pozwana miała:

- dokonać czysto formalnej i sprzecznej z jej własną praktyką oceny potrzeby zwiększenia zatrudnienia, nie uwzględniając rodzaju rynku i warunków ekonomicznych, w które wpisuje się program pomocy;
- nie dokonać stosownej oceny bezpośredniego wkładu jakim jest energia elektryczna wytworzona przez Fri-El dla strefy przemysłowej Acerry, nie uwzględniając przepisów włoskich w dziedzinie energetyki oraz pośredniego efektu zachęty dla rozwoju przemysłu i rozwoju regionalnego;
- nie uwzględnić wkładu Fri-El Acerra do regionalnej polityki energetycznej, jednym z celów, której jest wytworzenie do 2013 r. określonej ilości energii elektrycznej z źródeł wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii.

- 4) Zarzut czwarty: oczywisty błąd w ocenie w zakresie w jakim Komisja błędnie uznała, iż oceniana pomoc jest niezgodna z wytycznymi z zakresu ochrony środowiska.

Zdaniem skarżącej Komisja błędnie stwierdziła, że władze włoskie i Fri-El Acerra nie dostarczyły stosownej dokumentacji. Ponadto nie zastosowała ona wymogu zachęty określonego w wytycznych, który wymagał dokonania badania natury materialnej, a nie czysto formalnej.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2010 r. — riha Richard Hartinger Getränke przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (VITAL&FIT)

(Sprawa T-552/10)

(2011/C 30/93)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: riha Richard Hartinger Getränke GmbH & Co. Handels-KG (Rinteln, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum, T. Melchert i I. Rohr)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 października 2010 r. w sprawie R 1229/2009-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „VITAL & FIT” dla towarów z klasy 32.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Lidl Stiftung & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Pięć wcześniejszych praw, w tym słowny krajowy znak towarowy „VITAFIT” dla towarów z klasy 32.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ kolidujące ze sobą znaki nie są na tyle podobne, by wprowadzać w błąd; naruszenie norm proceduralnych, ponieważ Izba Odwoławcza nie sprawdziła sama rzekomego fonetycznego podobieństwa omawianych znaków, nie odniosła się do decyzji OHIM i orzeczeń Sądu, na które powoływały się strony sporu, i nie przeprowadziła ich analizy, jak również nie wskazała wyraźnie, czy faktycznie należało uwzględnić jedynie niemieckich odbiorców i ich sposób postrzegania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2010 r. — Biodes przeciwko OHIM — Manasul International (FARMASUL)

(Sprawa T-553/10)

(2011/C 30/94)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Biodes, S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Manasul International S.L. (Ponferrada, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 września 2010 r. w sprawie R 1034/2009-1; oraz

— obciążenie strony pozwanej oraz ewentualnych interwientów popierających jej zadania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „FARMASUL” dla towarów z klas 5, 30 i 31.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Manasul International S.L.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe graficzne znaki towarowe „MANASUL” i „MANASUL ORO” dotyczące produktów z klas 5, 30 i 31.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu i dopuszczenie zgłoszonego znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszonego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ przez to, że nie istnieje żadne podobieństwo między badanymi znakami, że wnosząca sprzeciw nie przeanalizowała drugiej umowy licencyjnej, zmieniającej pierwszą umowę licencyjną, i że znak, na który powołano się w sprzeciwie nie jest powszechnie znany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)